

opusdei.org

"Min önskan är att tjäna alla, så som Kristus gjorde"

Intervju med Jaume Pujol Balcells publicerad i tidningen "La Vanguardia", som utges i Barcelona. Efter att ha utnämnts till Tarragonas ärkebiskop av Johannes Paulus II tog han den 19 september över sitt katalanska ärkebiskopsstift. "Jag vill att det skall råda solidaritet och dialog inom Kyrkan och samhället", förklarade han.

2004-09-29

Jaume Pujol Balcells blev vigd till sitt ämbete som Tarragonas ärkebiskop under en ceremoni där mer än tretusen personer deltog. 35 biskopar var närvarande, bland vilka kan nämnas Nuntien Manuel Monteiro de Castro, Barcelonas ärkebiskop Lluís Martínez Sistach, Madrids kardinal Antonio María Rouco, Opus Deis prelat Javier Echevarría och abottarna i Montserrat och Poblet. Under akten uttryckte den nye ärkebiskopen önskan om att hans tjänst skulle gå i de katalanska biskoparnas redan fastlagda spår. "Jag vill att det under min ämbetstid skall råda solidaritet och dialog, dvs. villighet att lyssna, ta till sig och lära av alla, jag vill vara en ärkebiskop för alla", sade han. Han nämnde också särskilt Opus Dei och dess prelat när han sade: "Jag vill offentligt tacka

Opus Dei för de oräkneliga andliga gåvor som jag har fått ta emot under mina mer än 40 år som medlem.”

INTERVJU

Jaume Pujol Balcells föddes i Guissona år 1944, är medlem i Opus Dei sedan 1961 och innehade i trettio år en tjänst som docent vid Navarra-universitetet. Han är författare till mer än 23 böcker, otaliga artiklar i facktidskrifter och i klerikala ämnen. Han närmsta medarbetare beskriver honom som ”katalan, pastor, kateket, en man som är Vatikanen trogen och en universitetslärare”.

Ni var tipsad som en eventuell ärkebiskop i Barcelona. Slutligen fick ni utnämningen att vara Tarragonas ärkebiskop. När blev ni tillfrågad om detta?

Det var den 2 juni. Det var nuntien Manuel Monteiro de Castro som personligen meddelade mig att den Helige fadern hade utnämnt mig till

Tarragonas ärkebiskop. Det var ett mycket gripande ögonblick för mig. Jag älskar Tarragona, jag känner att jag har mina rötter här eftersom jag är född i Guissona och jag har ofta besökt staden. Trots att jag antog tjänsten uteslutande ur en önskan att få tjäna Kyrkan där jag bäst behövs, tackar jag Gud för att det var just till Tarragona som man kallade mig. För några dagar sedan vid avslutningen av konsistoriet som godkände doktor Pere Tarrés' salighetsförklaring i Rom, önskade den Helige Fadern ge mig en särskild välsignelse för alla de kristtrogna som tillhör detta stift.

Er utnämning bryter det gängse mönstret. Med er är det inte en biskop, utan en präst, som blir ärkebiskop och den främste kyrkliga dignitären i Tarragona. Dessutom blir ni den förste ärkebiskopen ur Opus Deis led i Katalonien och Spanien.

Utnämningen var en stor överraskning också för mig. Jag vet att ett biskopsämbete innebär ett stort ansvar men det är framför allt en stor Guds gåva. Jag förlitar mig framför allt på Hans nåd och på allas böner för mig. Jag har från första början känt mig stå mina nya stiftsmedlemmar mycket nära. Dessutom är prästerna som tillhör Opus Deis prelatur som alla vet sekularpräster, liksom andra sekularpräster i alla stift i hela världen.

Det finns vissa präster, ordensfolk och lekmän som är emot utnämningen eftersom de tycker att det är en person som saknar pastoral erfarenhet av ett stift som utnämnes till ärkebiskop, och detta i ett för den katalanska kyrkan känsligt ögonblick.

Jag känner mig helt mållös över alla tecken på tillgivenhet som jag har

fått ta emot under de senaste dagarna från människor av alla slag, från dem som efter min vigning kommer att bli mina bröder, de katalanska biskoparna, och från många präster, ordensfolk och lekmän. Jag tackar dem för det. Men jag förstår också att det finns andra som inte hyser samma känslor. Till dessa vill jag säga att de har all min sympati och att jag står till deras förfogande närhelst de vill, i lika hög grad, om inte ännu mera, än de andra.

Och vilken är er erfarenhet som herde?

Alltsedan man gav mig detta uppdrag vill jag inte ha någon annan önskan än den att tjäna alla så som Kristus skulle ha gjort. Och detta oberoende av vad en del tänker om den fråga ni ställer. Jag tror att Vår Herre har hjälpt mig att utföra en mycket omfattande pastoral uppgift

alltsedan jag prästvigdes år 1973. Jag tackar Gud alldeles speciellt för att jag kunnat hjälpa andra präster, många av dem från tredje världen, och också att ha kunnat bistå dem materiellt sett. Ett annat område där jag har en djup erfarenhet är inom katekes. Jag har naturligtvis aldrig arbetat som ledare för ett stift, men jag hyser stort hopp till prästerna som tillhör Tarragonas stift som är så nödvändiga för mig att de ska bli mina trogna medarbetare. Jag vill för övrigt inte tappa bort den talang som innebär pastoralt och evangeliserande arbete och som Andra Vatikankonciliet visade oss på.

Det har också hörts kritik över det faktum att den nyutnämnde ärkebiskopen tillhör Opus Dei. Vad innebär er utnämning för Opus Dei?

För Opus Dei betyder utnämningen att man måste hitta en ersättare för

mig i de akademiska och pastoral
uppgifterna som jag utförde i
Pamplona. Nu är min enda
skyldighet den mot Tarragonas
ärkebiskopsstift och alla Tarragonas
invånare och jag lyder enbart under
den Helige Fadern. Opus Dei har
inget att säga till om när det gäller
min nya tjänst.

Hur ser ni på Kyrkan i Katalonien, vilka är dess särdrag och problem?

Jag ser att den äger en oerhörd
vitalitet och rikedom, även historiskt
sett, och jag känner mig som en del
av den, eftersom jag är katalan. I det
historiska skede som vi lever i nu
spelar Tarragonas stift, som är
ärkebiskopssäte, en unik roll. Vi
kristna av idag har fått ta emot ett
stort arv, inte bara de av oss som
blivit kallade till att vara deras
herdar. Förutom de särskilda
frågorna om vilka jag måste vänta på
att ha rådgjort med mina kollegor de

andra biskoparna för att kunna göra ett utlåtande, har vi att göra med den starka sekulariseringen som hela Västvärlden lider av. Det är en stund av tro och hopp för de kristna, eftersom pluralismen vi lever i öppnar ett historiskt tillfälle för oss att vittna om vår tro, att evangelisera, alltid med iakttagande av tolerans, men kanske på ett sätt som går mera direkt till människornas hjärtan, på ett mera äkta sätt vädjar till deras samveten. Jag tänker mycket på detta tema och därför ämnar jag som motto ta en sats från aposteln Paulus som passar så bra in på oss här i Tarragona: ”Det som du har hört av mig, det skall du lära ut” (2 Tim, 2:2). Jag önskar att jag kommer att kunna dela med mig av min entusiasm, på det ena eller andra sättet, inom de olika uppgifterna som leder till evangelisering.

Er bror, Joan, är präst i Urgells stift. Vad säger han och resten av er familj till er utnämning?

Det är sant att vi är en mycket stor familj med stark sammanhållning. Den äldste i familjen är generalvikarie i Urgells stift och har talat väl om mig överallt. Jag är honom tack skyldig för det, framför allt för att det är sant, vi älskar varandra verkligen inom familjen. Över allt annat tackar jag Gud för den tro och kärlek som Han skänkte mina föräldrar som är de som ligger bakom allt detta. Jag tackar Honom för mina mor- och farbröder och för alla de andra katalanska familjer som är mina nära vänner. Detta är den stora skatt som jag skulle vilja arbeta med i framtiden, familjen och mera konkret, den kristna familjen.

Vilken är den viktigaste frågan som man ägnar sig åt att studera vid Institutet för

religionsvetenskap vid Navarra-universitetet där ni varit chef fram till nu?

En av de viktigaste uppgifterna för Institutet för religionsvetenskap är utbildningen av kristendoms lärare, kateketer, medhjälpare i pastoralarbete osv., vilket betyder medhjälparna vid evangeliseringen. Denna utbildning har många dimensioner, i första hand den att vittna om Jesus Kristus, vara fast införlivade med Kyrkans tro och liv, att tjäna människorna av vår tid, sprida sanningen och vara i stånd att förmedla den kunskap de fått. I Tarragona finns ett liknande institut, "Den helige Fructuós' högre institut för religionsvetenskap", som jag längtar att lära känna närmare.

La Vanguardia

pdf | Dokument automatiskt skapad
från [https://opusdei.org/sv-se/article/
min-onskan-ar-att-tjana-alla-sa-som-
kristus-gjorde/](https://opusdei.org/sv-se/article/min-onskan-ar-att-tjana-alla-sa-som-kristus-gjorde/) (2026-02-22)